

POSTANOWIENIE
z dnia 20 lutego 2020 roku

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Agnieszka Trojanowska
Członkowie: Monika Szymanowska
Ryszard Tetzlaff

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym bez udziału stron w dniu 20 lutego 2020 roku w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 13 lutego 2020 roku przez **wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: Vendi Servis spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Łodzi, ul. Traktorowa 126, JOL-MARK spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Gliwicach, ul. Portowa 16G, Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe „Postęp” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Gliwicach, ul. Portowa 16G i CATERMED Spółka Akcyjna z siedzibą w Łodzi, ul. Traktorowa 126**

w postępowaniu prowadzonym przez **Wojewódzki Specjalistyczny Szpital Dziecięcy im. Prof. dr Stanisława Popowskiego w Olsztynie, ul. Żołnierska 18a**

postanawia:

1. odrzuca odwołanie,
2. kosztami postępowania obciąża **wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: Vendi Servis spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Łodzi, ul. Traktorowa 126, JOL-MARK spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Gliwicach, ul. Portowa 16G, Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe „Postęp” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Gliwicach, ul. Portowa 16G i CATERMED Spółka Akcyjna z siedzibą w Łodzi, ul. Traktorowa 126** i zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę **7.500 zł 00 gr** (słownie: siedem tysięcy pięćset złotych zero groszy) uiszczoną tytułem wpisu od odwołania.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004r. - Prawo zamówień publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r., poz. 1843 ze zm.) na niniejsze postanowienie - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w **Olsztynie**.

Przewodniczący:

Członkowie:

.....

UZASADNIENIE

Postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie zamówienia z wolnej ręki zostało wszczęte ogłoszeniem o zamiarze zawarcia umowy na całodienne, całodobowe żywienie pacjentów hospitalizowanych w Wojewódzkim Specjalistycznym Szpitalu Dziecięcym w Olsztynie (samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej) zamieszczonym w Biuletynie Zamówień Publicznych w dniu 29 stycznia 2020r. za numerem 550017278-N-2020.

Zaproszenie do udziału w postępowaniu w trybie art. 67 ust. 1 pkt 3 ustawy wraz z załącznikami zostało przekazane wykonawcy Miejskiemu Szpitalowi Zespolonemu w Olsztynie w dniu 28 stycznia 2020r. drogą elektroniczną.

W dniu 13 lutego 2020r. odwołanie na wybór trybu postępowania wnieśli wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia: Vendi Servis spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Łodzi, ul. Traktorowa 126, JOL-MARK spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Gliwicach, ul. Portowa 16G, Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo- Usługowe „Postęp” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Gliwicach, ul. Portowa 16G i CATERMED Spółka Akcyjna z siedzibą w Łodzi, ul. Traktorowa 126. Odwołanie zostało wniesione przez pełnomocnika działającego na podstawie pełnomocnictwa z dnia 13 lutego 2020r. udzielone przez każdego z ubiegających się o zamówienie wykonawców, podpisane zgodnie z zasadami reprezentacji każdego z wykonawców, zgodnie z przedłożonymi do odwołania odpisami z KRS. Kopia odwołania została przekazana zamawiającemu w dniu 13 lutego 2020r.

Odwołujący zarzucili zamawiającemu naruszenie następujących przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych:

1. art. 67 ust. 1 pkt 3 ustawy w zw. z art. 10 ust. 2 ustawy, art. 7 ust. 1 i 3 ustawy w zw. z art. 43 ust. 1 ustawy przez zastosowanie przez zamawiającego trybu udzielenia zamówienia z wolnej ręki w sytuacji, w gdy nie zaistniały ustawowe przesłanki zastosowania tego trybu udzielenia zamówienia określone w przepisie art. 67 ust. 1 pkt 3 ustawy, tj. pomimo niezastnienia wyjątkowej sytuacji nie wynikającej z przyczyn leżących po stronie zamawiającego, której nie mógł on przewidzieć, jak również nie zaistniała niemożność zachowania terminów określonych dla innych trybów udzielenia zamówienia, w szczególności trybu przetargu nieograniczonego;

2. art. 7 ust. 1 i 3 ustawy w zw. z art. 24 ust. 5 pkt 4 ustawy przez naruszenie przez zamawiającego zasad uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców, a także zasady przejrzystości, polegające na zastosowaniu przez zamawiającego trybu zamówienia

z wolnej ręki, pomimo braku ku temu ustawowych przesłanek oraz przez podanie przez zamawiającego nieprawdziwych informacji o odwołującym, tj. że wobec odwołującego zachodzą przesłanki wykluczenia, o których mowa w art. 24 ust. 5 pkt 4 ustawy.

Wniósł o:

1. na podstawie art. 192 ust. 3 pkt 2 lit. a) ustawy w zw. z art. 146 ust. 1 pkt 1 ustawy unieważnienie w całości umowy zawartej przez zamawiającego z Miejskim Szpitalem Zespolonym im. Mikołaja Kopernika w Olsztynie, ewentualnie, wobec nieuwzględnienia żądania unieważnienia umowy, na podstawie art. 192 ust. 3 pkt 2 c) o skrócenie czasu obowiązywania umowy do dnia zawarcia umowy z wykonawcą, którego oferta zostanie wybrana jako oferta najkorzystniejsza w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego w trybie konkurencyjnymi
2. nakazanie zamawiającemu przygotowania i przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia w trybie konkurencyjnym tj. bez zastosowania trybu udzielenia zamówienia z wolnej ręki.
3. ewentualnie, na podstawie art. 192 ust. 3 pkt 3 ustawy, stwierdzenia naruszenia przez zamawiającego naruszenia przepisów ustawy.

Odwołujący wskazali, że posiadają interes prawny we wniesieniu niniejszego odwołania, a zaskarżone czynności zamawiającego naruszają interes odwołującego w uzyskaniu zamówienia, z uwagi na niezasadne zastosowanie przez zamawiającego trybu zamówienia z wolnej ręki z pominięciem innych zainteresowanych wykonawców, w tym odwołującego. Zamawiający wszczął i przeprowadził postępowanie w trybie zamówienia z wolnej ręki z naruszeniem podstawowych zasad udzielania zamówień publicznych i przepisów ustawy oraz w sposób nieuprawniony przyjął, że zaistniały przesłanki zastosowania art. 67 ust. 1 pkt 3 ustawy. W wyniku niezgodnego z prawem działania zamawiającego, odwołujący został pozbawiony możliwości ubiegania się o zamówienie, do którego wykonywania odwołujący jest w pełni zdolny. Nadto zamawiający w ogłoszeniu podał nieprawdziwe informacje dotyczące odwołującego, godzące w jego dobre imię, co naraża odwołującego na szkodę. Wbrew temu co wskazał zamawiający w stosunku do odwołującego nie zachodzą przesłanki wykluczenia, o których mowa w art. 24 ust. 5 pkt 4 ustawy.

Odwołujący stwierdzili, że zachodzi dopuszczalność korzystania ze środków ochrony prawnej w przypadku zamówień publicznych na usługi społeczne o wartości poniżej wyrażonej w złotych równowartości kwoty 750.000 euro:

Ustawa ustawy przewiduje w dziale VI środki ochrony prawnej, które służą uczestnikom postępowań o udzielenie zamówienie publicznego wobec zamawiających, którzy naruszają przepisy ustawy. W art. 180 ust. 1 i ust. 2 ustawodawca rozróżnił zakres czynności

zamawiającego, na które przysługuje odwołanie, w zależności od wartości zamówienia - i jest to jedyne ograniczenie w stosowaniu środków ochrony prawnej przewidziane w ustawie.

Proces udzielania zamówień publicznych, który prowadzi do wydatkowania środków publicznych - dla zachowania jego przejrzystości, prawidłowości i uczciwej konkurencji musi być poddany kontroli niezależnych organów, które korygują czynności zamawiających w toku postępowania i czuwają nad prawidłowością powierzania zamówień publicznych. Odwołujący podkreślili, że zamówienia publiczne są obszarem na styku władzy publicznej i interesów prywatnych, szczególnie narażonym na korupcję. Przepisy ustawy dotyczące ochrony prawnej mają znaczenie pierwszorzędne dla procesu udzielania zamówień publicznych i są wyrazem konstytucyjnej zasady prawa do sądu (art. 45, art. 78, art. 176 konstytucji) oraz przejawem realizacji przez ustawodawcę praw człowieka i podstawowych wolności (art. 6 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności z dnia 4 listopada 1950 roku z protokołami dodatkowymi).

Środki ochrony prawnej służą uczestnikom wszystkich postępowań o udzielenie zamówień publicznych, które zostały uregulowane w ustawie - co stanowi jedną z naczelných zasad prawa zamówień publicznych.

Zgodnie z tezą nr 122 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 roku w sprawie zamówień publicznych, uchylającą dyrektywę 2004/18/WE: "Dyrektywa 89/665/EWG przewiduje określone procedury odwoławcze, które mają być dostępne co najmniej dla każdej osoby, która ma lub miała interes w uzyskaniu konkretnego zamówienia, a która ucierpiała lub może ucierpieć wskutek domniemanego naruszenia unijnego prawa w dziedzinie zamówień publicznych lub przepisów krajowych przenoszących to prawo. Niniejsza dyrektywa nie powinna mieć wpływu na te procedury odwoławcze. Jednak obywatele, zainteresowane podmioty, bez względu na to, czy są zorganizowane, oraz inne osoby lub organy niemające dostępu do procedur odwoławczych na mocy dyrektywy 89/665/EWG pomimo to mają, jako podatnicy, uzasadniony interes w tym, by procedury zamówień publicznych były należyte. Powinni zatem mieć możliwość - w sposób inny niż przez system odwoławczy na mocy dyrektywy 89/665/EWG i bez konieczności występowania przed sądem lub trybunałem - zgłaszania ewentualnych naruszeń niniejszej dyrektywy do właściwego organu lub struktury". Z treści dyrektywy wynika wprost, że przepisy europejskie nakazują stosowanie ochrony prawnej w zamówieniach publicznych w sposób możliwie najszerszy. Przepisy prawa krajowego powinny umożliwiać weryfikację czynności zamawiających nie tylko wykonawcom w toku postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, ale wręcz wszystkim obywatelom, z uwagi na to, że w drodze udzielania zamówień publicznych wydatkowane są środki publiczne.

Wyłączenie ochrony prawnej w jakimkolwiek rodzaju postępowań opisanych w ustawie - a tym samym pozbawienie prawa uczestników postępowania do weryfikacji czynności zamawiających przez niezależny organ oraz pozostawienie decyzji zamawiających, nawet stanowiących naruszenie przepisów ustawy - jako decyzji ostatecznych - jako wyłączenie jednej z naczelných zasad prawa zamówień publicznych - bezwarunkowo musiałoby nastąpić na podstawie konkretnego przepisu ustawy (choć wątpliwości budziłyby konstytucyjność i zgodność z przepisami europejskimi takiego rozwiązania). Ustawa ustawy musiałaby wprost wyłączać prawo do ochrony prawnej w określonych rodzajach postępowań. Takich przepisów prawa, które wyłączają prawo do ochrony prawnej w określonych rodzajach postępowań - nie ma w ustawie.

W szczególności przepisem wyłączającym prawo do ochrony prawnej wobec niezgodnych z ustawą czynności zamawiających nie jest art. 138o ustawy, na który powołała się Izba. Powyższy przepis kształtuje pewne obowiązki zamawiających dotyczące zamówień na usługi społeczne, których wartość jest mniejsza niż koty określone w art. 138g ust. 1 ustawy. Treść tego przepisu nie stanowi w żadnym z ustępów o wyłączeniu stosowania działu VI ustawy lub o nieprzysługiwaniu w tym postępowaniu jego uczestnikom środków ochrony prawnej.

Skoro prawo do korzystania ze środków ochrony prawnej jest naczelną zasadą ustawy i środki ochrony prawnej regulują przepisy ogólne - wspólne dla wszystkich rodzajów postępowań, to pozbawienie tego prawa nie może być domniemywane. Jeśli ustawa wprost nie wyłącza prawa do ochrony prawnej - taka ochrona wykonawcom przysługuje. Środki ochrony prawnej przysługują w postępowaniach o udzielenie zamówienia na usługi społeczne o wartości równej lub przekraczającej wartość 750.000 euro - co ustawodawca podkreślił w art. 1381 ustawy. Środki te przysługują również w postępowaniach o udzielenie zamówienia na usługi społeczne o wartości mniejszej niż 750.000 euro - ponieważ brak jest przepisu, który wyłączałby takie prawo w odniesieniu do tych postępowań. Gdyby ustawodawca chciał dokonać takiego wyłomu w stosowaniu środków ochrony prawnej i stworzyć rodzaj postępowania wyłączony spod kontroli - musiałby uczynić to wprost.

Taką zasadę legislacyjną widać w samym ustawie: art. 198g ustawy: "Od wyroku sądu lub postanowienia kończącego postępowanie w sprawie nie przysługuje skarga kasacyjna. Przepisu nie stosuje się do Prezesa Urzędu

Odwołujący podkreślili, że nie można zaakceptować poglądu, że pozbawienie wykonawców środków ochrony prawnej w zamówieniach na usługi społeczne - miałyby stanowić "uproszczenie proceduralne" w tych postępowaniach. Uproszczenia proceduralne mogą dotyczyć terminów, wymogów formalnych, dokumentów, komunikacji z zamawiającym itp. Nie można traktować jako uproszczenia proceduralnego - pozbawienia wykonawców prawa do korzystania z ochrony prawnej.

Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 7 stycznia 1992 roku, K 8/91, OTK 1992 nr 1, poz. 5, wskazuje, że prawo do sądu ma tak istotną pozycję w prawie, że wykładnia zawężająca jest tu niedopuszczalna, ponieważ nie odpowiadałaby ani celowi, ani charakterowi ustroju RP. Prawo do publicznego wymiaru sprawiedliwości i rzetelnego procesu dotyczy każdego zakresu prawa, a więc karnego, cywilnego, jak również administracyjnego. Podobnie wypowiedział się Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 12 marca 2002 roku, P 9/01, OTK-A 2002, nr 2, poz. 14, stwierdzając, że prawo do publicznego wymiaru sprawiedliwości nie stanowi tylko narzędzia służącego wykonywaniu pozostałych wolności i praw. Jest samoistne oraz chronione bez względu na niedochowanie pozostałych praw podmiotowych. Konstytucyjnie określone prawo do sądu należy rozumieć jako zasadę prawa konstytucyjnego i w tym znaczeniu jest to dyrektywa tworzenia i interpretacji prawa. Prawo do sądu posiada fundamentalne znaczenie dla demokratycznego państwa prawa. Prawem tym powinien być objęty jak najszerszy zakres spraw, przy czym z zasady demokratycznego państwa prawa wynika również zakaz zawężającej wykładni tego prawa (por. wyrok z 9 czerwca 1998 roku, K 28/97, uzasadnienie wyroku z 16 marca 1999 roku, SK 19/98, wyrok z 11 września 2001 roku, SK 17/00 i inne). Wykładnia przepisów ustawy nie może prowadzić do pozbawienia wykonawców środków ochrony prawnej.

Odwołujący podkreślili, że analizowane zagadnienie zostało już rozstrzygnięte w orzecznictwie. Sąd Okręgowy w Olsztynie, IX Wydział Cywilny, w uzasadnieniu postanowienia z dnia 25 sierpnia 2017 roku w sprawie o sygn. akt IX Ca 807/17 ze skargi Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych rozstrzygnął w sposób nie budzący wątpliwości, że "przepis art. 138o ustawy nie stanowi przeszkody do wnoszenia odwołania przez wykonawców. Dualizm postępowań o udzielenie zamówień na usługi społeczne (art. 138l ustawy i 138o ustawy) nie ingeruje w żaden sposób w zakres uprawnień wykonawców związanych z wnoszeniem odwołań do Krajowej Izby Odwoławczej. (...) prowadzenie postępowania w oparciu o przepis art. 138o ustawy. Nie wyklucza wniesienia odwołania od czynności (bądź zaniechania) zamawiającego sprzecznej z przepisami ustawy. omawiana regulacja wskazuje, że do zamówień społecznych o mniejszej wartości. Zastosowanie mają przepisy ust. 2 - 4. kształtując przy tym pewne obowiązki zamawiającego w postępowaniu. Nie zaś procedury ogólne - w tym dotyczące środków ochrony prawnej. Sąd Okręgowy podkreślił, że inne rozumowanie stałoby "w całkowitej sprzeczności z powołanymi wyżej przepisami Konstytucji RP i prawa międzynarodowego" oraz "w całkowitej sprzeczności z przepisem art. 180 ust. 1 ustawy, który - co do zasady - dopuszcza zaskarżalność niezgodnych z przepisami ustawy czynności (bądź zaniechań) zamawiającego. Wyjątki w tym zakresie przewiduje jedynie ust. 2 tego przepisu (kopia postanowienia w załączeniu).

W ten sam sposób wypowiedział się Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w wyroku z dnia 8 czerwca 2018 roku w sprawie sygn. akt IV Ca 361/18.

O możliwości korzystania ze środków ochrony prawnej w postępowaniach prowadzonych na podstawie art. 138o ustawy wypowiadają się też przedstawiciele doktryny i praktycy. Przykładowo:

określone w art. 138g ustawy, nie ingerują w żaden sposób w zakres uprawnień wykonawców związanych z wnoszeniem odwołań do Izby. Przeciwnie, treść art. 138o ustawy stanowi jedynie, iż do zamówień społecznych mniejszej wartości, zastosowanie mają przepisy ust. 2-4. kształtując przy tym pewne obowiązki zamawiające no w postępowaniu. nie zaś procedury ogólne. Zgodnie z powyższym przyjęć należy, iż w postępowaniach na usługi społeczne o wartości mniejszej niż kwoty określone w art. 138g ustawy, ustawodawca nie zniósł prawa skorzystania z możliwości wniesienia odwołania” (tekst: kancelaria Pieróg&Partnerzy:http://www.pierog.pl/media/tms/catalog2/pages/page234/592553fde0d8fodwołanie_w_przypadku_procedury_udzielenia_zamowienia_publicznego_na_uslugi_spoeczne.pdf).

2. ..W postępowaniach na usługi społeczne o wartości mniejszej niż kwoty określone w art. 138g (...) ustawy ustawodawca nie zniósł prawa skorzystania z możliwości wniesienia odwołania. (Nowicka Paulina, Odwołanie w przypadku procedury udzielenia zamówienia publicznego na usługi społeczne, Opublikowano: „Zamawiający” 2017/23/28-29).

3. " Wyłączenie stosowania ogólnych reguł do nabywania podprogowych usług społecznych nie wyłącza stosowania do tych usług przepisu o umowach i o środkach ochrony prawnej. Odnosi się bowiem wyłącznie do "udzielania zamówienia", tj. znosi obowiązek pewnych czynności zamawiającego przed zawarciem umowy (przed udzieleniem zamówienia). Nie znosi kompetencji organów - prawa Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych do kontroli oraz kognicji Krajowej Izby Odwoławczej" (W. Dzierżanowski, J. Jerzykowski, M. Stachowiak - Prawo zamówień publicznych. Komentarz, 7. Wydanie, Warszawa 2018, s. 1086).

4. „W świetle wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie, jak i opinii obecnych w doktrynie, a ponadto brzmienia przepisów dotyczących udzielania zamówień na usługi społeczne i inne szczególne usługi, należy stwierdzić ponad wszelką wątpliwość, że w postępowaniach o udzielenie zamówienia na usługi społeczne poniżej progu 750 tys. euro wykonawcom przysługuje odwołanie” (M. Kopacka „Czy w postępowaniu na usługi społeczne, o wartości poniżej progu, można wnieść odwołanie?” Lex, QA 995979).

Odwołujący również zwrócili uwagę na stanowisko Ministerstwa Rozwoju w tym przedmiocie. W odpowiedzi na pytanie Federacji Przedsiębiorców Polskich, Mariusz Haładyj, podsekretarz stanu w resorcie rozwoju stwierdził: Kluczowe dla rozstrzygnięcia kwestii odwołań w przypadku zamówień o wartości niższej niż progi unijne jest treść art. 180 ust. 2 ustawy.

który określa względem jakich czynności przysługuje odwołanie (...). Na wyłączenie możliwości wniesienia odwołania nie wskazuje również treść art. 138o ustawy. Przepis ten nie zawiera bowiem wyłączenia stosowania art 180 ust. 2" (<http://www.zamowienia-publiczne.lex.pl/czytaj/-/artykul/mozna-skladac-odwolania-w-podprogowych-postepowaniach-na-uslugi-spoleczne?refererPlid=10141>).

Powyżej przedstawione stanowisko Sądu Okręgowego w Olsztynie oraz przedstawicieli doktryny nie powinno budzić wątpliwości, zważywszy, że wartość zamówień na usługi społeczne, o których mowa w tym przepisie mieści się w przedziale od 30.000 euro do 750.000 euro. Nie można uznawać, że w sprawach wydatkowania tej skali środków publicznych - uczestnicy postępowań pozbawieni są prawa do korzystania ze środków ochrony prawnej, a zamawiający zachowują pełną swobodę w procesie udzielania zamówień publicznych.

W świetle przepisów prawa unijnego, wobec wagi środków ochrony prawnej, w procesie udzielania zamówień publicznych niedopuszczalna jest w ocenie odwołujących wykładnia zawężająca przepisów ustawy dotyczących ochrony prawnej, która wyłączałaby prawo do ochrony prawnej.

Byłoby to również niezgodne z celem ustawy, którym jest doprowadzenie do udzielenia zamówienia wykonawcy, który złożył najkorzystniejszą, ale prawidłową ofertę w postępowaniu przeprowadzonym zgodnie z zasadą przejrzystości, równości, niedyskryminacji. Powyższe ma gwarantować prawidłowość wydatkowania środków publicznych. Wykładnia celowościowa przepisów ustawy prowadzi do wniosku, że przepisów dotyczących się ochrony prawnej nie można interpretować w sposób zawężający: wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 22 grudnia 2016 roku, sygn. akt: II Ca 1461/16, wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie w wyroku z dnia 20 stycznia 2017 roku, sygn. akt XII Ga 1018/16, w którym wskazano m.in.: „Skoro ustawodawca dopuścił możliwość wniesienia odwołania od czynności wyboru oferty najkorzystniejszej, a zarazem nie wprowadził jakiegokolwiek regulacji zawężającej to pojęcie, to Izba nie jest uprawniona do dokonania swoistej wykładni prawotwórczej, a tak w istocie uczyniła. Nadto należy dodać, że w istocie Izba nie zawoziła samego pojęcia użytego w art. 180 ust. 2 pkt 6 ustawy, Izba w sposób arbitralny i nieuzasadniony zawężyła stosowanie tej normy, zawężając same podstawy do wniesienia odwołania zgodnie z tym przepisem, co wyraźnie wynika z treści prezentowanego wyżej stanowiska Izby”, wyrok Sądu Okręgowego w Rzeszowie w wyroku z dnia 21 marca 2017 roku, sygn. akt: VI Ga 60/17.

Sam Prezes Urzędu Zamówień Publicznych składając skargi na wyroki Izby, które w sposób wąski traktowały katalog czynności uprawniających do wniesienia odwołania w zamówieniach podprogowych, wskazywał m.in., że:

- a) zawężająca wykładnia znowelizowanej treści art. 180 ust. 2 pkt 6 dokonana przez Izbę jest niezgodna z treścią ustawy;
- b) stanowisko Izby pozbawia wykonawców możliwości weryfikacji fazy badania i wyboru oferty przez wyspecjalizowany organ, a które ostatecznie doprowadziły do wyboru niezgodnego z przepisami ustawy;
- c) stanowisko Izby jest nieuzasadnione w kontekście zasady celowego i racjonalnego wydatkowania środków publicznych;
- d) regulacje ustawy niezmiennie mają służyć wyłonieniu wykonawcy, który złożył najkorzystniejszą ofertę, a stanowisko Izby podważa tę zasadę”.

Prezes Urzędu Zamówień Publicznych wskazywał również na „doniosłość praktyczną możliwości wnoszenia odwołań w postępowaniach o wartości poniżej progów unijnych, bowiem stanowią te postępowania ok 85% ogółu wszczynanych postępowań o udzielenie zamówienia Podkreślił, że „niezasadne odrzucenie odwołania godzi także m. in. w cel jakim jest implementacja odpowiednich regulacji prawa wspólnotowego w zakresie poprawy skuteczności krajowych procedur odwoławczych” (vide: wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 22 grudnia 2016 roku, sygn. akt: II Ca 1461/16, wyrok Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 21 marca 2017 r., sygn. akt: VI Ga 60/17, wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 20 stycznia 2017 r., sygn. akt XII Ga 1018/16).

Odwołujący podniósł, że rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania, regulują wysokości wpisu od odwołania w sprawie zamówienia na usługi społeczne poniżej progów:

Zgodnie z § 1 ust. 1 pkt 1) tego rozporządzenia: wysokość wpisu od odwołania wnoszonego w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego na dostawy lub usługi, którego wartość jest:

1) mniejsza niż kwoty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych, zwanej dalej "ustawą", od których jest uzależniony obowiązek przekazywania Urzędowi Publikacji Unii Europejskiej ogłoszeń o zamówieniach na dostawy lub usługi, wynosi 7.500 zł.

Zgodnie zaś z przepisami wydanymi na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy {Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 22 grudnia 2017 r. w sprawie kwot wartości zamówień oraz konkursów, od których jest uzależniony obowiązek przekazywania ogłoszeń Urzędowi Publikacji Unii Europejskiej): Ogłoszenia dotyczące zamówień publicznych przekazuje się Urzędowi Publikacji Unii Europejskiej, jeżeli wartość zamówień: na usługi społeczne i inne szczególne usługi jest równa lub przekracza wyrażoną w złotych równowartość kwoty: a) 750

000 euro - w przypadku zamówień innych niż zamówienia sektorowe lub zamówienia w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa (§ 1 ust. 5 lit. a) w/w rozporządzenia).

W przypadku zatem odwołania wnoszonego w postępowaniu o udzielenie zamówienia na usługi społeczne, którego wartość jest mniejsza niż równowartość kwoty 750.000 euro, zgodnie z § 1 ust. 1 pkt l) rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania - wpis wynosi 7.500 złotych.

W dniu 14 lutego 2020r. zamawiający poinformował wykonawców o wniesieniu odwołania.

Do postępowania odwoławczego w terminie wynikającym z art. 185 ust. 2 ustawy nikt nie przystąpił.

Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła co następuje:

Przedmiotem zamówienia jest usługa związana ze świadczeniem usług określonych przez zamawiającego kodem CPV jako 55300000-3 – usługi restauracyjne i usługi podawania posiłków, 55322000-3 – usługi gotowania posiłków, 55320000-9- usługi podawania posiłków, 55321000-6 – usługi przygotowywania posiłków. Usługi te mieszczą się więc w katalogu zamówień na usługi społeczne i inne szczególne usługi określone w Załączniku XIV do Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE – usługi hotelowe i restauracyjne.

Zamawiający niniejsze postępowanie prowadzi na podstawie przepisów określonych w Rozdziale 6 „Zamówienia na usługi społeczne i inne szczególne usługi”, w trybie art. 138o ustawy, a wartość postępowania wynosi równowartość 108 440,01 euro., zatem nie przekracza kwoty określonej w art. 138 g ust. 1 ustawy, tj. kwoty 750 000 euro. Powyższe ustalenia potwierdza informacja przekazana Prezesowi Krajowej Izby Odwoławczej przez zamawiającego w dniu 17 lutego 2020 roku.

Izba w pierwszej kolejności zbadała terminowość wniesionego odwołania. Odwołanie zostało wniesione w dniu 13 lutego 2020r. tj. w 15 dniu od dnia zamieszczenia ogłoszenia o zamiarze zawarcia umowy (29 stycznia 2020r.).

Izba stwierdziła, że tak wniesione odwołanie zostało wniesione z uchybieniem terminu, o którym mowa w art. 182 ust. 2 pkt 2 ustawy, to jest po upływie 5 dni od dnia zamieszczenia ogłoszenia w Biuletynie Zamówień Publicznych. Izba podkreśla, że w art. 182 ust. 2 ustawy mowa jest o wszystkich trybach postępowania, w których zamieszczane jest ogłoszenie, w tym ogłoszenie o zamiarze zawarcia umowy o zamówienie publiczne, zaś druga część normy prawnej art. 182 ust. 2 ustawy odnosi się do przetargu nieograniczonego, w którym publikowana jest specyfikacja istotnych warunków zamówienia. Natomiast termin 15 dniowy

nie może mieć w przedmiotowej sprawie zastosowania, gdyż norma art. 182 ust. 4 ustawy brzmi - jeżeli zamawiający nie opublikował ogłoszenia o zamiarze zawarcia umowy lub mimo takiego obowiązku nie przesłał wykonawcy zawiadomienia o wyborze oferty najkorzystniejszej lub nie zaprosił wykonawcy do złożenia oferty w ramach dynamicznego systemu zakupów lub umowy ramowej, odwołanie wnosi się nie później niż w terminie:

- 1) 15 dni od dnia zamieszczenia w Biuletynie Zamówień Publicznych albo 30 dni od dnia publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej ogłoszenia o udzieleniu zamówienia, a w przypadku udzielenia zamówienia w trybie negocjacji bez ogłoszenia, zamówienia z wolnej ręki albo zapytania o cenę - ogłoszenia o udzieleniu zamówienia z uzasadnieniem.

Izba ustaliła, że w przedmiotowej sprawie zamawiający w dniu 29 stycznia 2020r. opublikował ogłoszenie o zamiarze zawarcia umowy, a więc hipoteza normy art. 182 ust 4 ustawy nie została wypełniona. W konsekwencji odwołanie wniesione wobec treści ogłoszenia o zamiarze zawarcia umowy – w zakresie informacji o wyborze trybu zamówienia z wolnej ręki wniesione w 15 dniu od zamieszczenia tego ogłoszenia, było odwołaniem wniesionym po upływie terminu, o którym mowa w art. 182 ust. 2 pkt 2 ustawy.

Biorąc powyższe pod uwagę, już tylko z tego względu odwołanie należało odrzucić na podstawie art. 189 ust. 2 pkt 3 ustawy jako wniesione po upływie terminu określonego w ustawie.

Izba nadto uznała, że złożone odwołanie podlega odrzuceniu na podstawie art. 189 ust. 2 pkt 1 ustawy, bowiem w sprawie nie mają zastosowania przepisy ustawy.

Izba zauważyła, że uregulowania dotyczące udzielania zamówień na usługi społeczne i inne szczególne usługi zostały wyodrębnione w ustawie ustawy w dziale III rozdziale 6 ustawy. Przedmiotem zamówienia na usługi społeczne są usługi wymienione w załączniku XIV do dyrektywy 2014/24/UE oraz załączniku XVII do dyrektywy 2014/25/UE, zgodnie z dyspozycją art. 138h ustawy. W ramach tego rodzaju zamówień Ustawodawca przewidział niejako dwie procedury w zależności od wartości udzielanego zamówienia.

Mianowicie, przepisy rozdziału 6 ustawy stosuje się do zamówień na usługi społeczne, których wartość jest równa lub przekracza wyrażoną w złotych równowartość kwoty: 1) 750 000 euro – w przypadku zamówień innych niż zamówienia sektorowe lub zamówienia w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa, 2) 1 000 000 euro – w przypadkach zamówień sektorowych. Zgodnie z art. 138l ustawy postępowanie o udzielenie zamówienia na usługi społeczne jest prowadzone z zastosowaniem przepisów działu I rozdział 2a, działu 2a, działu II rozdziału 5, działu V rozdziału 3 oraz działu VI, a przepisy art. 22-22d, art. 24, art. 29-30b oraz art. 32-35 stosuje się odpowiednio.

Jednocześnie, w przypadku gdy wartość zamówienia na usługi społeczne jest mniejsza od wymienionych wyżej kwot, zamawiający może udzielić zamówienia stosując przepisy art. 138o ust. 2-4 ustawy. W takim przypadku zamawiający jest zobowiązany udzielić zamówienia w sposób przejrzysty, obiektywny i niedyskryminujący (art. 138o ust. 2 ustawy). Ponadto, zamieszcza na swojej stronie Biuletynu Informacji Publicznej, a jeżeli nie ma strony podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej, na stronie internetowej, ogłoszenie o zamówieniu, które zawiera informacje niezbędne z uwagi na okoliczności jego udzielenia w szczególności: 1) termin składania ofert uwzględniający czas niezbędny do przygotowania i złożenia oferty, 2) opis przedmiotu zamówienia oraz określenie wielkości lub zakresu zamówienia, 3) kryteria oceny ofert (ust. 3 art. 138o ustawy). Niezwłocznie po udzieleniu zamówienia zamawiający jest zobligowany zamieścić na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej, a jeżeli nie ma strony podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej na stronie internetowej, informację o udzieleniu zamówienia, podając nazwę albo imię i nazwisko podmiotu, z którym zawarł umowę w sprawie zamówienia publicznego. W razie nieudzielenia zamówienia zamawiający niezwłocznie zamieszcza na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej, a jeżeli nie ma strony podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej na stronie internetowej, informację o nieudzieleniu zamówienia (ust. 4 art. 138o ustawy).

Nie ma również zakazu, aby zamawiający korzystał z trybów uregulowanych w ustawie, jednakże nie będzie to wybór trybu w rozumieniu przesłanek wyboru danego trybu, ale rozwiązanie przyjęte w celu zastosowania art 138o ust. 2 – 4 ustawy.

W ocenie Izby uregulowania zawarte w art. 138o ustawy stanowią odrębną procedurę udzielania zamówienia na usługi społeczne, na co wskazuje analiza treści oraz chronologia przywołanych przepisów.

Zamawiający jest uprawniony do samodzielnego ustalenia i opisanie szczegółowej procedury, w ramach której udzieli zamówienia na usługi społeczne o wartości mniejszej niż wskazana w art. 138g ust. 1 ustawy, mając na względzie co najmniej minimalne wymagania opisane w art. 138o ust. 2-4 ustawy, to jest zachowanie zasad przejrzystości, obiektywności i niedyskryminacji wykonawców. Zamawiający w przedmiotowej sprawie zachował te zasady wskazując powody wyboru trybu polegającego na negocjacji postanowień umowy z jednym wykonawcą. Izba w przedmiotowej sprawie nie rozpoznając odwołania merytorycznie nie była władna ocenić, czy podane przez zamawiającego argumenty są zasadne i czy wpisują się w realizację zasad określonych w art. 138o ustawy. Nie mniej jednak informacje o powodach przeprowadzenia postępowania z udziałem tylko jednego wykonawcy zostały przez zamawiającego podane.

Zauważenia również wymaga, że procedura udzielania zamówień publicznych na usługi społeczne w oparciu o art. 138o ustawy, tworzona jest przez samego zamawiającego, tym samym nie jest procedurą opartą na ustawie Prawo zamówień publicznych, choć zamawiający uprawniony jest do zastosowania instytucji przewidzianych w ustawie, jednak owa procedura stosowana przez zamawiającego nie będzie procedurą określoną ustawą - a jedynie procedurą własną zamawiającego. Tym samym zamawiającego nie wiążą inne przepisy ustawy, w tym również przepisy odnoszące się do środków ochrony prawnej. Zauważenia wymaga, że Ustawodawca nie odsyła w artykule 138o ustawy do stosowania przepisów działu VI ustawy, tak jak ma to miejsce w przypadku zamówień o wartości równej lub przekraczającej wyrażoną w złotych równowartość kwoty 750 000 euro – w przypadku zamówień innych niż zamówienia sektorowe lub zamówienia w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa oraz 1 000 000 euro – w przypadku zamówień sektorowych (w tych przypadkach odwołanie przysługuje, zgodnie z art. 138l ustawy ustawy). Ustawodawca nie odsyła także do treści art. 180 ust. 2 ustawy, zakreślającego katalog czynności, od których przysługuje odwołanie w postępowaniach poniżej progów.

Odnosząc wskazane rozważania do niniejszego zamówienia, zamawiający poinformował, że jest to zamówienie o wartości mniejszej niż wskazana w art. 138g ust. 1 ustawy. W konsekwencji wykonawcy ubiegającemu się o zamówienie, o którym mowa w art. 138o ustawy, nie przysługuje odwołanie do Krajowej Izby Odwoławczej. Co więcej, zamawiający w ogłoszeniu o zamiarze zawarcia umowy nie wskazał i nie przywołał, że w postępowaniu będzie miał zastosowanie dział VI ustawy dotyczący środków ochrony prawnej. Dodać warto, że przyjęcie odmiennej interpretacji prowadziłoby do możliwości korzystania ze środków ochrony prawnej także w przypadku zamówień, których wartość szacunkowa nie przekracza równowartości kwoty określonych w art. 11 pkt 8 ustawy, a przeprowadzane są takie postępowania na podstawie regulaminów wewnętrznych zamawiających. Tymczasem w przypadku tzw. zamówień bagatelnych stanowisko doktryny i orzecznictwa, w tym sądów wyższej instancji jest jednolite i jednoznacznie wskazuje się, że w takich przypadkach wykonawcom odwołanie nie przysługuje. Oznacza to, że w przypadku postępowań na usługi społeczne poniżej progów, podobnie jak w każdym innym postępowaniu poniżej progów, od których stosowanie ustawy jest obowiązkowe, nie ma możliwości korzystania ze środków ochrony prawnej. Ustawodawca unijny pozostawił bowiem do kompetencji ustawodawcy krajowego uregulowanie systemu odwoławczego w przypadku postępowań o wartości poniżej progów. W przypadku postępowań na usługi społeczne polski ustawodawca do równowartości kwoty 750 000,00 euro ograniczył stosowanie przepisów ustawy do ściśle określonych jej elementów, nie ujmując w tym

zakresie środków ochrony prawnej. Stąd też odwoływanie się przez odwołującego do treści dyrektyw odwoławczych nie zasługuje na aprobatę.

Zgodnie z dyspozycją art. 180 ust. 1 ustawy Izba rozstrzyga spory dokonując oceny czynności, do których zamawiający był zobowiązany na podstawie ustawy, nie zaś w oparciu o postanowienia ogłoszenia stanowiącego uregulowania własne zamawiającego, nawet jeśli stanowią pośrednio odzwierciedlenie instytucji przewidzianych ustawą. Pamiętać należy, że Krajowa Izba Odwoławcza może rozstrzygać spory pomiędzy stronami wyłącznie w granicach art. 180 ust. 1 ustawy, zatem Izba nie posiada kognicji w zakresie czynności czy zaniechań zamawiającego w sytuacji, gdy te czynności nie mają oparcia w ustawie. Tym samym Izba nie może rozpoznawać odwołań opartych na wzorcu stworzonym wyłącznie przez zamawiającego. Ustawa zawiera bowiem wzorce uniwersalne, które muszą znaleźć odzwierciedlenie w każdym postępowaniu, podczas gdy zamawiający związany jest jedynie trzema podstawowymi zasadami, a pozostałe elementy postępowania może ukształtować w sposób dowolny. Można sobie wyobrazić sytuację, w której zamawiający w sposób odmienny niż zakłada ustawa ureguluje sposób rozstrzygania sporów w postępowaniu.

Izba zwraca także uwagę na to, że Dział III nie jest podstawową regulacją ustawy. Są to przepisy szczególne, a więc wbrew stanowisku odwołującego, Dział VI ma do nich zastosowanie pod warunkiem skutecznego oddelegowania zawartego w przepisach szczególnych do tego właśnie działu. Zgodnie z zasadą prawo szczególne uchyla prawo ogólne, jeśli w przepisach szczególnych nie zawarto odesłania do przepisów ogólnych o procedurze odwoławczej, to nie ma ona zastosowania. Taka delegacja zaś zgodnie z wolą racjonalnego ustawodawcy została dokonana w art. 138l i dotyczy jedynie usług społecznych zdefiniowanych w art. 138g. Przepis art. 138o nie zawiera delegacji do stosowania przepisów norm ogólnych z Działu I Przepisy ogólne, choćby w art. 138o ust. 2 ustawy pominięto zasadę proporcjonalności, czy pisemności, Działu II Postępowanie o udzielenie zamówienia-zamawiający samodzielnie definiuje podstawy wykluczenia, o ile zamierza je stosować, określa warunki udziału w postępowaniu, o ile zamierza prowadzić selekcję wykonawców, czy nie stosuje ograniczeń w doborze kryteriów, w obowiązkowych kryteriów pozacenowych, nie musi odrzucać ofert według przesłanek wynikających z art. 89 ust. 1 ustawy, czy też przewidzieć unieważnienie postępowania w sposób odmienny niż z art. 93 ustawy. W konsekwencji również skoro tych przepisów nie stosuje się, to również wobec braku jednoznacznego odesłania nie stosuje się przepisów Działu IV ustawy. W ocenie Izby nie narusza to prawa do sądu, gdyż przede wszystkim Izba nie jest sądem w rozumieniu Konstytucji RP – są nimi zgodnie z art. 173 Konstytucji – Sądy i Trybunały, a zgodnie z art.

175 Konstytucji wymiar sprawiedliwości sprawują Sąd Najwyższy, sądy powszechne, sądy administracyjne oraz sądy wojskowe.

Odwołujący, zaś nie jest, w ocenie Izby, pozbawiony ochrony prawnej, gdyż zawarcie umowy o zamówienie publiczne jest sprawą cywilnoprawną. Prawo zamówień Publicznych jest aktem prawnym szczególnym w stosunku do kodeksu cywilnego – o czym wprost świadczy art. 14 ustawy. Jeśli zaś w ustawie Prawo Zamówień Publicznych nie został dla tej sprawy przewidziany szczególny tryb odwoławczy – czyli skuteczne odesłanie do Działu VI, to w ocenie Izby odwołującemu przysługuje prawo do sądu na zasadach ogólnych w sprawach cywilnych i zastosowanie może mieć tu przepis art. 70(5) kc.

Izba podkreśla również, że przepisy rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. z 2018 r., poz. 972; dalej rozporządzenie), nie regulują wysokości wpisu od odwołania w postępowaniu na usługi społeczne o wartości poniżej progów, co potwierdza intencje Ustawodawcy, że w takich przypadkach odwołanie nie przysługuje.

Izba stwierdziła, że przedmiotowe odwołanie podlega zatem odrzuceniu w oparciu o art. 189 ust. 2 pkt 1 ustawy, jako że w sprawie nie mają zastosowania przepisy ustawy. Skład orzekający w tym zakresie podziela stanowisko Krajowej Izby Odwoławczej prezentowane m.in. w postanowieniach: z dnia 9 listopada 2017 r., sygn. akt KIO 2283/17, z dnia 13 listopada 2017 r., KIO 2339/17, z dnia 4 stycznia 2018r., sygn. akt KIO 2697/17, z dnia 5 lutego 2018 r., sygn. akt KIO 168/18, z dnia 6 lutego 2018 r., sygn. akt KIO 169/18, z dnia 12 kwietnia 2018 r., sygn. akt KIO 638/18, z dnia 25 maja 2018 r., sygn. akt KIO 973/18, z dnia 12 czerwca 2018 r. sygn. akt KIO 1051/18; z dnia 3 października 2018 r., sygn. akt KIO 1933/18, z dnia 9 października 2018 r. sygn. akt KIO 1917/18; z dnia 29 października 2018r., sygn. akt KIO 1917/18; z dnia 6 listopada 2018 r. sygn. akt KIO 2249/18, z dnia 21 listopada 2018 r. sygn. akt KIO 2356/18, z dnia 6 lutego 2019 r., sygn. akt KIO 159/19, z dnia 6 lutego 2019 r., sygn. akt KIO 160/19; z dnia 15.05.2019 r., sygn. akt: KIO 868/19, z dnia 7 czerwca 2019 roku, sygn. akt KIO 998/19; z dnia 10.06.2019 r., sygn. akt: KIO 1008/19, z dnia 21 sierpnia 2019 roku, sygn. akt KIO 1582/19.

Dodatkowo wskazać należy, że ustawodawca nie odsyła w artykule 138o ustawy do stosowania przepisów działu VI ustawy (środki ochrony prawnej) w przypadku zamówień na usługi społeczne o wartości mniejszej niż określona w art. 138g ustawy, tak jak ma to miejsce w przypadku zamówień o wartości równej lub przekraczającej kwoty wskazane w art. 138g (w tych przypadkach odwołanie przysługuje, zgodnie z art. 138l ustawy ustawy). Ustawodawca nie odsyła także do treści art. 180 ust. 2 ustawy, zakreślającego katalog

czynności, od których przysługuje odwołanie w postępowaniach poniżej progów. Co więcej postępowania poniżej określonych progów prowadzone są na podstawie ogólnych zasad i przepisów ustawy, z zawężeniem jedynie katalogu czynności, od których przysługuje odwołanie, podczas gdy w art. 138o i następnych ustawy Ustawodawca wprost określa, że przy postępowaniach na usługi społeczne stosuje się jedynie wybrane regulacje ustawy, ściśle określając zakres i nie ma wśród nich odesłania do przepisów o środkach ochrony prawnej.

Mając na względzie powyższe, na podstawie art. 192 ust. 1 zd. 2, art. 189 ust. 2 pkt 1 i 3 ustawy, orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy oraz w oparciu o przepisy § 5 ust. 4 w zw. z § 3 pkt 1 rozporządzenia o kosztach. W myśl powołanych przepisów, a także zgodnie z poglądem jednolicie prezentowanym w orzecznictwie, tak Izby jak i Sądów Okręgowych, w przypadku odrzucenia odwołania odwołującego obciąża się całością wniesionego wpisu, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania wynikającą z art. 192 ust. 10 ustawy.

Postanowienie wydano na posiedzeniu niejawnym na podstawie art. 189 ust. 3 zd. pierwsze ustawy.

Przewodniczący:

Członkowie:

.....